

Hasret mi Kaldım

— kemaldoganay · 23 Şubat 2022

Ben mi bu yaylanın gülü değilim
Bülbülün diline hasret mi kaldım.
Erenler yurdunda veli değilim,
Sevenler iline hasret mi kaldım.

Uzun yoldan geldim bekleme hancı
Yıllardır bitmiyor ben de bu sancı
Bütün dertlerimin sen de ilacı,
Ağlayan geline hasret mi kaldım.

Her taraf kurumuş çiçekler açmaz
Güneş erken doğup ışıklar saçmaz
Karanlık gecede böcekler uçmaz,
Yağmurun seline hasret mi kaldım.

Günden güne erir dağların karı
Çaresiz kalmışım ağlarım zarı
Alda gel yanıma gül yüzlü yarı,
Erciyes yeline hasret mi kaldım.

Bülbüller konmuyor dağın başına
Kimseler bakmıyor gözün yaşına
Hayran kaldım onun kalem kaşına,
Uzatmış eline hasret mi kaldım.

DOĞANAY'ım yolcu gider uzakta
Bir kuzu meliyor kalmış tuzakta
Benim bu işlerim bitmez kızakta,
Kırık saz teline hasret mi kaldım.

Kemal DOĞANAY